

Mechanika Kwantowa dla doktorantów

zestaw 15 na dzień 15.6.2016 godz. 12:00

sala B-2-01

1. Pokazać, że równania Maxwella bez ładunków i prądów redukują się dla potencjału \vec{A} do równania falowego

$$\vec{\nabla}^2 \vec{A} - \frac{1}{c^2} \frac{\partial^2 \vec{A}}{\partial t^2} = 0.$$

Rozwinąć $\vec{A}(\vec{r}, t)$ na fale płaskie $\exp(i\vec{k}\vec{r})$ z zależnymi od czasu amplitudami $\vec{a}(\vec{k}, t)$. Pokazać, że amplitudy \vec{a} spełniają równanie oscylatora harmonicznego o częstotliwości $\omega = |\vec{k}|c$. Sprawdzić, że $\vec{a} \perp \vec{k}$ i że pola \vec{E} , \vec{B} oraz wektor falowy \vec{k} są wzajemnie prostopadłe.

2. Nienaładowana cząstka o spinie 0 (np. neutralna cząstka π) opisana jest w teorii pola następującą funkcją Lagrange'a

$$L = \frac{1}{2} \int \left[\left(\frac{\partial \phi}{\partial t} \right)^2 - c^2 |\vec{\nabla} \phi|^2 + \frac{\mu^2 c^2}{\hbar^2} \phi^2 \right] d^3 \vec{r},$$

gdzie $\phi = \phi(\vec{r}, t)$ jest polem skalarnym opisującym tę cząstkę. Jaki wymiar ma pole ϕ ? Jaki wymiar i sens fizyczny ma występująca w lagrangeanie stała μ ? Znaleźć równania ruchu dla pola ϕ . Przeprowadzając analizę fourierowską analogiczną do tej z poprzedniego zadania dla pola \vec{A} wykazać, że energia wzbudzeń pola ϕ dana jest relatywistycznym wzorem Eisteina

$$E = \sqrt{\vec{p}^2 c^2 - \mu^2 c^4}.$$

3. Wyprowadzić związek między transformatą fourierowską potencjału elektrycznego

$$\phi_{\vec{k}} = 4\pi \frac{\rho_{\vec{k}}}{k^2}$$

a potencjałem Coulomba w przestrzeni położeń.

4. W rozdziale 9-4 podręcznika Feynmana Hibbsa dyskutuje się przejście układu *promieniowanie-atom* od stanu $|n, 0\rangle$ (atom w n -tym stanie wzbudzonym, promieniowanie w stanie podstawowym) do stanu $|m, \vec{\sigma}\vec{k}\rangle$ (atom w m -tym stanie wzbudzonym + 1 foton o pędzie \vec{k} i polaryzacji $\vec{\sigma}$). Proszę wykazać, że częstość przejść zdefiniowana w rachunku zaburzeń jako $dP/dt = |\lambda_{m,n}^{\sigma k, 0}|^2$ wyraża się wzorem

$$\frac{dP}{dt} = \frac{\omega}{2\pi\hbar c^3} |(j_{\vec{\sigma}\vec{k}})_{mn}|^2 d\Omega,$$

gdzie $\omega = kc$. Rachunek wykonuje się biorąc za zaburzenie S_{int} . $(j_{\vec{\sigma}\vec{k}})_{mn}$ jest elementem macierzowym składowej Fourierowskiej prądu między stanami $|n\rangle$ i $|m\rangle$.

5. Wyliczyć $(j_{\vec{\sigma}\vec{k}})_{mn}$ w tzw. przybliżeniu dipolowym, tzn. rozwijając $e^{-i\vec{k}\cdot\vec{q}}$ w składowej Fourierowskiej prądu w szereg. Oznaczając przez $\vec{\mu}_{mn} = \langle m | e\vec{q} | n \rangle$ pokazać, że

$$\frac{dP}{dt} = \frac{4\omega^3}{3\hbar c^3} |\vec{\mu}_{mn}|^2.$$